

34 - CUM SĂ ATINGI SCOPUL CÂND ȚI-E FOARTE FRICĂ?

Cu siguranță ți-a fost deja frică. Uneori, pentru că ne este frică, nu putem face ceea ce ne-ar plăcea să facem. Nu putem merge mai departe. Nu putem atinge scopul. Nu doar copiii se tem, ci și adulții: frica de a nu reuși, frica de a greși, de a se îmbolnăvi, de a se găsi singuri, de a pierde un prieten sau un loc de muncă. Isus ne vorbește despre frică, dar și despre puterea Lui. În povestea care li s-a întâmplat ucenicilor săi, vei vedea cum i-a încurajat pe toți să aibă încredere în El pentru a atinge scopul. Să ascultăm această aventură pe care o vei găsi în capitolul 14 din Evanghelia după Matei. Apoi, răspunde la întrebarea mea: Ce poți face când ți-e frică?

PANICĂ ÎN BARCĂ

Petru, Ioan, Iacov, Filip și ceilalți ucenici au avut o zi minunată cu o mulțime de oameni care veniseră să-L asculte pe Isus. Și, în final, au fost martori la o minune extraordinară. Cu cele cinci pâini mici și cei doi pești pe care i-a dat un băiețel, Isus a hrănit peste zece mii de oameni.

După ce toată lumea a terminat de mâncat, douăsprezece coșuri mari au fost umplute cu resturile. Imaginează-ți bucuria tuturor acelor oameni.

- Face lucruri minunate pentru noi și pentru familiile noastre, au spus unii.

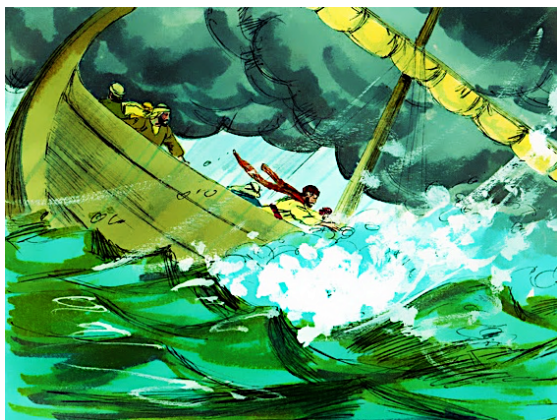
- Dumnezeu ni l-a trimis, au spus alții.

- Da, Isus este cu adevărat Cel promis de Dumnezeu.

- El trebuie să devină Regele nostru!

Într-adevăr, și-ar dori ca Isus să devină Regele lor, dar acesta nu este planul lui Dumnezeu.

- Urcați-vă în barcă, le-a spus Isus ucenicilor săi. Am de gând să trimit toată această mulțime; trebuie să se ducă acasă; este târziu. Voi, plecați acum înaintea mea! Treceți pe celălalt mal al lacului!

Și iată scopul de atins, celălalt mal al lacului.

- Nicio problemă, se gândesc ucenicii, cunoaștem acest lac mare și știm cum să navigăm.

Da, majoritatea sunt marinari pescari. Așa că pleacă.

Isus îi trimite pe toți acești oameni acasă și se îndepărtează de țărm. Urcă dealul. De ce pleacă așa? Să fie singur cu Dumnezeu Tatăl Său, să vorbească cu El, să se roage la El.

Acum este noapte și vremea se schimbă brusc. Nicio stea nu se vede, sosesc brusc nori mari și negri, împinși de un vânt violent care ridică valuri puternice.

Petru și prietenii lui sunt acum în mijlocul lacului, iar barca lor este zguduită de aceste valuri mari.

- Vântul ăsta e prea violent! strigă ei. Ne împinge în derivă! Nu facem niciun progres! Trebuie să vâslim mai tare!

Dar barca este aruncată dintr-o parte în alta, ca o coajă de nucă pierdută pe acest lac.

Vântul urlă tot ce știe! Ucenicii sunt copleșiți de frică.

- Nu vom ajunge niciodată la țărm. Furtuna e prea puternică! De data asta, nu vom ieși din ea! își spun ei.

Pe la ora trei dimineața, în această noapte teribil de întunecată, văd o siluetă albă venind spre ei. O siluetă umană mergând pe valurile furioase și apropiindu-se de barcă.

- E o fantomă! E o fantomă! Ajutor, ajutor!
 - Dar nu, nu vă faceți griji, sunt eu, nu vă temeți!
 E glasul lui Isus! Îl recunosc.
 - Doamne! a spus Petru, dacă ești cu adevărat Tu, atunci poruncește-mi să vin să mă alătur ție pe apă!
 - Vino! i-a spus Isus.

În timp ce ucenicii priveau cu uimire, Petru s-a urcat peste barcă și a pus un picior pe apă. Nu s-a scufundat. A pus și celălalt picior și, destul de natural, a început să meargă pe apă, îndreptându-se spre Isus.
 Imaginează-ți! A mers pe apă așa cum merge cineva pe uscat și astfel a înaintat spre Isus.

Deodată, ce a observat în jurul lui? Vântul care continua să sufle atât de violent. Valurile care îl stropesc. Noaptea atât de întunecată. Frica îl cuprinde. Simte că picioarele i se scufundă. E pe punctul de a se scufunda. Se va îneca? –

- Ajutor, Doamne! Salvează-mă!
 Imediat, Isus întinde mâna și îl prinde.
 Petru poate merge din nou pe apă, alături de Isus. Este mântuit.

- Credința ta este foarte mică! îi spune Isus. De ce ai ezitat?
 Amândoi se urcă în barcă.

Vântul se potolește, nu mai sunt valuri, nu mai sunt furtună. Totul devine din nou calm și pace. Și imediat, ajung chiar în locul unde mergeau. Au ajuns la scopul pe care Isus li-l stabilise.

Ucenicii sunt copleșiți, vin să se închine, să se prosternă în fața lui Isus:

- Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu! îi spun ei.

ȘI TU ȘI E

Ca Petru, Ioan, Iacov și toți ceilalți ucenici, și eu spun: „Isuse, Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!” Și tu poți să o spui? Se poate întâmpla ca într-o zi să-ți fie frică, chiar foarte frică. Deci, ce vei face?

Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Ei bine, atunci! Amintește-ți de această poveste din Evanghelie și fă ca Petru, roaga-l pe Isus să-ți vină în ajutor. El te va ajuta să-ți atingi scopul. Nu știu cum va face, dar poți avea încredere în El.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Această traversare a lacului ne face să ne gândim la călătoria vieții, o călătorie care nu este lipsită de furtuni. Isus ne-a stabilit un scop de ajuns, un loc de întâlnire, „un alt țărm”, dar nu ne-a spus că traversarea, călătoria, va fi fără dificultăți. Dacă suntem lăsați singuri să înfruntăm aceste furtuni ale vieții, ne vom epuiza, dar Isus, Fiul lui Dumnezeu, are puterea să ne ajute ca să ne putem ajunge scopul, la acel port unde El ne așteaptă. Așadar, vă doresc vouă și copiilor voștri o călătorie sigură cu Isus în viața voastră, „barca voastră”.